Td 019_22

Ποια μάνα έχ’ τα δυο μπιδιά τα δυο μπιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
στην ξενιτιά στιλμένα
πες τη να μην τα καρτερεί ν ας μην τα περιμένει
ν ας μην τα περιμένει
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν, *μωρέ,* ψάρευαν στης Αρμενιάς τον κάμπο
στης Αρμενιάς τον
κάμπο
κι γη Αρμενιά νιρό κατ’βάζ’ μια θάλασσα γιομάτη
μια θάλασσα γιομάτη
κατίβασι κι μια μηλιά με μήλα φορτωμένη
με μήλα φορτωμένη
και στης μηλίτσας την κορφή τ’ αδέρφια ν αγκαλιασμένα
τ’ αδέρφια ν αγκαλιασμένα.

Ποια μάνα έχ’ τα δυο μπιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
πες τη να μην τα καρτερεί ν ας μην τα περιμένει
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμενιάς τον κάμπο
κι γη Αρμενιά νιρό κατ’βάζ’ μια θάλασσα γιομάτη
κατίβασι κι μια μηλιά με μήλα φορτωμένη
και στης μηλίτσας την κορφή τ’ αδέρφια ν αγκαλιασμένα.